

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201739
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319201739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. W. XXX, zastúpený: JUDr. V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, K. , o zaplatenie 253 eur s prísl. a zmluvnej pokuty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 26Csp/75/2019-123 zo dňa 5. mája 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania priznáva v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým odsekom výroku žalobu zamietol a druhým odsekom výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd po citovaní § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), § 1 ods. 2, § 2 písm. g) a i), § 9 ods. 1, 2 písm. k), § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 101, § 103, § 565, § 544 ods. 1 až 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), rozsudok vecne odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že by na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 207201617, zo dňa 08.04.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 264 eur a úrok vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru. Nebolo sporným, že žalovaný zaplatil ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej žalobcovi sumu 47 eur. V priebehu konania žalobca vzal žalobu späť v časti odplaty, úroku a poplatkov za upomienky, pričom zotrval na žalobe v časti žiadanej istiny úveru 253 eur, úroku z omeškania a zmluvnej pokuty 33 eur.

2. Po vyžiadaní kompletnej zmluvnej dokumentácie od žalobcu súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola okrem vyššie uvedenej zmluvy uzatvorená dňa 08.04.2015 aj Dohoda o plnení v splátkach, v rámci ktorej sa dohodli o zmene zmluvy tým spôsobom, že žalovaný sa zaviazal uhradiť celkovo sumu 564 eur v 12 mesačných splátkach po 47 eur, splatných k 15. dňu mesiaca, a to počnúc 15.05.2015. Ďalej bolo preukázané, že listom z 21.09.2015 žalobca dlh pre neuhradenie 4 po sebe nasledujúcich splátok predčasne zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie celej sumy 517 eur do 7 dní odo dňa doručenia výzvy.

3. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že (vychádzajúc z výzvy zo dňa 21.09.2015, nakoľko žalobca napriek výzve súdu nedoložil kompletnú dokumentáciu vrátane prehľadu platieb, pričom Dohodu o splátkovom kalendári a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobca zrejme účelovo predložil až po upozornení žalovaného o ich existencii) ku dňu 21.09.2015 boli už splatné 4 nezaplatené splátky úveru (zosplatnenie bolo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ), a z čoho možno vyvodiť jednoznačný záver, že splátka podľa ust. § 103 druhá veta OZ bola splatná pred dňom 21.09.2015. Žaloba vo veci samej bola podaná na súde dňa 08.04.2019, teda takmer 4 roky po vyhlásení predčasnej splatnosti a logicky aj splatnosti splátky podľa ust. § 103 druhej vety OZ, v čoho dôsledku je nutné konštatovať, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby podľa ust. § 101 OZ a námietka premlčania vznesená žalovaným v rámci procesnej obrany je dôvodná. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný procesný úspech žalovaného. Žalovanému však v priebehu konania trovy nevznikli, na základe čoho mu ich náhradu súd nepriznal.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 404600018 zo dňa 22.06.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 100,- eur, ktorý sa Žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 28,- eur. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol dohodnutý na 22.06.2016.

6. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 ods. 1. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 404600018 na prednej strane je uvedené nasledovné:

„veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje bez zbytočného odkladu po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“) dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 300,- Eur)“

Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 08.04.2016.

7. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o úvere. Uvedené právo žalovaný nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia úveru. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere.

8. Žalobca spolu so žalovaným síce uzatvorili spolu taktiež dohodu o plnení v splátkach, ale na základe neplnenia v zmysle dohody zo dňa 08.04.2015 tento dodatok podľa bodu 3 dohody zanikol od počiatku nakoľko žalovaný porušil dohodu a to v časti neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace. Splatnosť úveru nastala dňa podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 08.04.2016. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 26Csp/75/2019 zo dňa 05.05.2020, zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že súhlasí s Rozsudkom sp. zn. 26Csp/75/2019 - 123 vydaný Okresným súdom Galanta dňa 05.05.2020, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. Žalobcovi bolo počas súdneho konania preukázané, že sa snažil mariť výkon spravodlivosti a to tým, že zatajoval celé znenie zmluvy a súdu prvej inštancie predložil neúplnú zmluvu bez splátkového kalendára, ktorým chcel pred súdom navodiť stav vo svoj prospech, že splatnosť zmluvy nastala 8.4.2016. Ak žalobca tvrdí, že dohoda o splátkach, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy zanikla, nie je preto

žalovanému jasné, prečo žalobca využil svoje právo a zosplatnil úver. Ak by dohoda o splátkach ako tvrdí žalobca zanikla, zakladalo by to aj neplatnosť hlavnej zmluvy, s premlčacou dobou dva roky a aj v tomto prípade bola žaloba podaná oneskorene. Stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa a aj s jeho odôvodnením a navrhuje rozsudok Okresného súdu Galanta Sp. zn. 26Csp/75/2019-123 zo dňa 05.05.2020 sa potvrdiť.

10. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že má za to, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich predošlých podaní, na ktorých trvá v celom rozsahu.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

13. Žalobca sa žalobou domáhal (po čiastočnom späťvzati žaloby), aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške istinu vo výške 253,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 337,- Eur od 09.04.2016 do zaplataenia. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že pohľadávka žalobcu bola premlčaná.

14. Odvolací súd vyzval v priebehu odvolacieho konania žalobcu, aby sa vyjadril k platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 39 OZ, ku ktorej sa žalobca nevyjadril.

15. Úverová zmluva bola uzatvorená medzi stranami sporu 08.04.2015 v podobe štandardnej formulárovej zmluvy, pre ktorú je typické to, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Spotrebiteľ teda buď prijme zmluvu, ktorú dodávateľ dopredu pripravil a predformuloval zvyčajne vo svoj prospech, alebo zmluvný vzťah nevznikne. V takomto prípade je spotrebiteľ, žalovaný slabšou zmluvnou stranou, a to z hľadiska informovanosti i vyjednávacej pozície. Odvolací súd poukazuje na to, že pri posudzovaní obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa výhodnejší, lebo spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, ktoré žalobca ako poskytovateľ služieb (úverov) používa pre väčší počet klientov. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 54 ods. 2 OZ). Vzhľadom na posúdenie predmetnej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej odvolací súd podrobil kontrole zmluvné podmienky najmä z pohľadu, či odplata za poskytnutý úver je v súlade so zákonom a princípom dobrých mravov. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že aj keď najdôležitejšou normou upravujúcou vzťahy pri spotrebiteľských úveroch je zákon o spotrebiteľských úveroch, tento nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (§ 37 a § 39 OZ).

16. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Na kategóriu dobrých mravov treba klásť osobitný dôraz pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi je obsiahnutý v zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 4 ods. 8 citovaného právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

19. Odvolací súd poukazuje na konanie žalobcu ako veriteľa, ktorý dohodu o plnení v splátkach uzatvoril dňa 08.04.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.04.2015 samostatne. Tým, že v samotnej zmluve o úvere nebola dohodnutá možnosť plniť v splátkach, možno charakterizovať ako konanie, ktoré bolo učené v neprospech spotrebiteľa, keďže spotrebiteľovi neostávalo iné, než uzavrieť aj dohodu o plnení v splátkach, tak ako to učinil žalovaný. Takéto konanie veriteľa možno považovať za účelové a je taktiež možné ho považovať za obchádzanie zákona a konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko absencia náležitosti plniť v splátkach mala zjavne vplyv i na samotnú odplatu za poskytnutý úver.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že dojednaná odplata za poskytnuté finančné prostriedky žalobcom žalovanému vo výške 264 eur je neprimeraná. V danom prípade bol žalovanému dňa 08.04.2015 poskytnutý úver vo výške 300 eur s tým, že žalovaný ho mal spolu s odplatou a úrokom vo výške 264 eur žalovanému vrátiť do 08.04.2016 v celkovej výške 564 eur, t.j. podľa zmluvy bola odplata (čo podľa zmluvy predstavuje RPMN vo výške 28 %) 84 eur a úrok (vo výške 60 %) vo výške 180 eur. Celková odplata vo výške 264 eur (z poskytnutej sumy 300 eur), pričom v dohode o plnení v splátkach je už RPMN vo výške 263,64 %. Výška odplaty tak niekoľkonásobne prevyšuje priemerné úrokové miery obdobných úverových produktov v rozhodnom čase. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, ktorý je aplikovateľný na danú právnu vec, lebo poplatok za poskytnutie úveru v danom prípade plní funkciu úrokov. Podľa uvedeného rozhodnutia pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

21. Uvedený záver o neprijateľnosti odplaty je použiteľný aj na prípad, keď úver je poskytnutý nebankovým subjektom, lebo kategória dobrých mravov má všeobecný charakter, podnikateľské subjekty nevynímajúc. V danom prípade však išlo nielen o neprijateľnosť výšky dojednaných úrokov, alebo i celkovej odplaty, to je RPMN. Napokon odvolací súd poukazuje i na zmätočnosť a neprehľadnosť výšky RPMN pre spotrebiteľa ako slabšej strany v spore, ktorá bola iná v prípade uzatvorenia dohody o plnení v splátkach.

22. Výšku odplaty tak, ako bola stanovená v úverovej zmluve možno považovať za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, keďže niekoľkonásobne prevyšuje priemerné úrokové miery obdobných úverových produktov v rozhodnom čase, pričom ide o zjavne neprimeranú výšku odplaty. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V danom prípade pri

zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nedbanlivosti (KS v Prešove 3Co 3/2011).

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ale aj Najvyšší súd Českej republiky uzavreli, že nie každá dohoda o úrokoch pri úvere je akceptovateľná (porov. uznesenie NS SR 1MCdo 1/09, rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004). Najvyšší súd dospel k záveru o rozpore neprimeranej ceny úveru bez ohľadu na to, či dlžník peniaze prevzal alebo rozhodoval sa dobrovoľne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Odvolací súd nemá dôvod na odklon od uvedenej judikatúry najvyššieho súdu. „Nemohou byť žiadne pochybnosti o tom, že nepriamo vysoké úroky sjednané pri peněžité půjčce sou považovaný za odporující obecně uznávaným pravidlům chování (NS ČR 21Cdo 1484/04).“

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.04.2015 za neplatnú v zmysle ust. § 39 OZ (tak i dohodu o plnení v splátkach) a preto s ohľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, keď v zmysle samotnej zmluvy malo byť žalovanému poskytnuté plnenie 08.04.2015 a žaloba vo veci samej bola podaná na súde dňa 08.04.2019, je možné konštatovať správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu uplynutia premlčacej doby, aj keď podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle aplikácie § 107 ods. 1 a 2 OZ. Konanie žalobcu totiž nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu odvolací súd dospel k záveru, že úmysel žalobcu bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalovaného bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalobca a predložil ho na podpis žalovanému, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná po uplynutí objektívnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 08.04.2019) a aj po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný teda správne poukázal vo svojom vyjadrení na neplatnosť hlavnej zmluvy, s premlčacou dobou dva roky a v tomto prípade bola žaloba podaná oneskorene.

25. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

26. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). O ich výške rozhodne súdu prvej inštancie samostatným uznesením.

27. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).